

JULEN 1932

O Du saliga,
O du heliga
Nådebringande juledag!
Ära ske Herran
Nära och fjärran!
Änglar förkunna Guds välbehag.

Född är Frälsaren
Och Förlossaren,
Kristus, Herren i Davids stad.
Kommen är friden,
Himmelska tiden
Nu är fullbordad. Min själ, var glad!

Gåvor heliga,
Outsägliga,
Få vi av Guds barmhärtighet.
Krist vare hälsad!
Världen är frälsad!
Fröjda dig, fröjda dig, o kristenhet!

BARNET I KRUBBAN

EN JULAFTONSBETRAKTELSE.

Av Pastor G. KYHLBERG, Stockholm.

DAGEN hade nått sitt slut. Nattens mörker hade lägrat sig över landet. Herdarna i Betlehems ängd hade gått till vila. Intet särskilt hade för dem förkunnat, vad som skulle ske. Visserligen hade skattskrivningen samlat mycket folk till staden och fyllt härbärgen, så att t. o. m. stallet hade fått mottaga ett par främlingar såsom gäster, men i övrigt hade intet ovanligt märkts. Vem kunde ana, att Guds största under stod för dörren? Vem kunde tänka, att de frommas bön om Guds löftes fullbordan just i den natten skulle gå i uppfyllelse? Dock var det mörker, som lägrat sig över landet, den heliga julfattens mörker. Och den soluppgång, som skingrade mörkret, var soluppgången från höjden med salighet under sina vingar. Folket i dödsskuggans land såg ett stort ljus. Efter långa tider av väntan och bön hade julen kommit.

NU är det åter jul i världen. Skymningen har sänkt sig över land och folk, och med skymningen den heliga aftonens oförljkneliga stämning. Ingen afton är såsom julafton. Den är ensam i sitt slag. Kanske har barndomstidens skimmer över den dagen försvunnit. För mången har sjukdom och olycka, synd och sorg, nöd och död förtagit den heliga kvällen dess rosenskimmer. Och dock står det fast: ingen annan afton är såsom denna. Vi förnimma dess makt över oss, och vi höra dess röster tala. Vare sig vi äro samlade med andra människor till julfirande, eller vi sitta ensamma i denna signade kväll, så höra vi och förnimma den underbara makt, som utgår från Barnet i krubban. Du som just nu läser denna julhälsning, nog har du redan i kväll gripits av julens underbara stämning? Nog har bland alla de röster, som tala i ditt hjärta, den rösten för en stund ljudit starkast, som är i släkt med julen? Ej underligt, ty innerst i själen bör barnet, och Barnet i krubban talar det språk, som barnet i själen gärna lyssnar till.

I kväll sitter många gammal och beprövad kristen och tänker tacksamma tankar inför den öppnade Bibeln, där julevangeliet ligger uppslaget. Så har han eller hon suttit många jular förut, nu mera ensam kanske än tidigare, ty med åldern växer ju ensamheten. Men julevangeliet är detsamma också denna kväll, och därför säger den gamle: »Tack, du kära Barn i krubban! Glädje och hjälp har du beskärt mig under livets växlande dagar. Tröst och styrka har du lärt mig söka och finna hos din Fader och min Fader i himmelen. För att göra mig rik blev du fattig. Hur skall jag nog kunna prisa och lova ditt namn!»

MÅNGEN är denna kväll av sjukdom och plåga förhindrad att vara med, där de julfirande samlas i hem och församling. Men det är förunderligt med julen: den kommer till oss, var vi än äro, och hurudana vi än äro. Den har ett angeläget ärende till alla. Den säger: Barnet i krubban har kommit också för att din glädje skall bliva fullkomlig. Läs den underbara berättelsen i julevangeliet, och öppna ditt hjärta för dess goda budskap! Du är ingalunda den förste på sjukbädden nedlagde, som genom julens evangelium finner vederkvickelse och glädje. En oräknelig skara tiderna igenom har ur tacksamma hjärtan sjungit julpsalmen: »Ljuvlig hamn är oss hans namn. Han oss bjuder frid och fröjd och evigt väl». Barnet i krubban låter oss skåda in i en öppnad himmel, i Guds kärleks djup.

SYND och brott tvingar mer än en att i kväll grubbla och sgrubbla över livets ve och olycka. När samvetet anklagar, har människan en tung börda att bära. Har du det så ställt i kväll, var ändock med bland dem, som i tanken och bönen samlas omkring Barnet i krubban! Se, och förstå! *Så älskade Gud!* Och så älskar Gud alltjämt. När Barnet i krubban vuxit till man, talade han de oemotståndliga orden om de arbetande och betungade. »Att göra jorden glädjerik och mänskan himlens änglar lik» — det var och är hans åstundan. Så bjud honom välkommen denna signade julekväll, och säg

Ack, Herre Jesu, hör min röst:
gör dig ett tempel i mitt bröst,
uti mitt hjärta bliv och bo,
så har jag tröst och evig ro. Amen.

VID ÅRS SKIFTE T 1 9 3 2 - 1 9 3 3

JESUS SADE till sina lärjungar: »Vadhelst I bedjen om i mitt namn, det skall jag göra, på det att Fadern må bliva förhärliagd i Sonen.»

Joh. 14: 13.

TIDEN flyr: när vill du börja,
O, min själ, för ditt väl
Att med allvar sörja?
Gud dig ropat, och han ropar
Dig ännu. Vad gör du?
Skuld på skuld du hopar.

Stanna och din frid besinna!	Men förspill ej nådetiden.
Gud är sann: Än du kan	Ack, så dyr, se, han flyr
Nåd och tillgift vinna.	Och är snart förliden.
Här är döden, här är livet.	Dröj ej, tills de onda dagar
Märk härtill! Det du vill	Hinnas opp! Årens lopp
Skall dig varda givet.	Kraft och mod försvagar.

Sv. Ps. 172.

JESU, GIV att jag väl ändar
Detta påbegynta år.
Bär du mig på dina händer,
Fräls mig från all vända svår.
Statt mig bi uti all nöd,
Var mig när uti min död.
Ack, du mig i famnen slute,
När min livstid här är ute!

Sv. Ps. 413.

*JULHÄLSNING
FRÅN SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSE.*